

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

D'un temps, d'uns país... (i 2)

La història. Ciutat de Mèxic, barri Roma, 1970-1971. Cleo treballa de criada en una família burgesa, queda embarassada i abandonada pel seu xicot, mentrestant la família comença a patir conflictes personals.

Les formes. En el vuitè llargmetratge, l'eclèctic Cuarón es permet una revàlida tècnica i estilística. 'Roma' és la destil·lació

d'un aprenentatge iniciat a 'Sólo con tu pareja' en 1991 quan el mexicà tenia 30 anys. Avui en té 58. En aquests anys, Cuarón ha transitat entre la literatura (Harry Potter, La princesita, Grandes esperanzas) i la ciència-ficció distòpica i espectacular (Hijos de los hom-

bres, Gravity), aclimatant-se a la supervivència alimentària i a l'èxit comercial. Així 'Roma' seria el resultat d'aquesta carrera de fons i d'obstacles. El summum de les seves capacitats de cineasta: ha produït el film, ha escrit el guió, l'ha dirigit, fotografiat i muntat. Només li ha faltat protagonitzar el personatge del nen que era en aquell temps i en aquell país. Per tant, 'Roma' podria ser una pel·lícula narcisista, onanista?, si no fos que Cuarón prefereix fer-se fondes, a les antípodes d'un Felli-

ni. Ho vaig insinuar a la crònica d'ahir. Avui ho rebló: la foto-novel·la de la Cleo i la 'seva' família adoptiva està fotografiada, radiada com en sordina, en setinat blanc-i-negre, format 1:2,35 segons la càmera digital Alexia 65 mm. Clar i lleidatà: narrar una anècdota local i familiar, íntima, amb les ínfules d'una súper-producció mexicana de Hollywood. Qui hagi vist 'Roma' en

Netflix i ara ho faci en una sala cinematogràfica, comprendrà el sentit de l'espectacle audiovisual que hi ha rere d'una pel·lícula (aparentment) intimista. Ulls oberts i oïdes destaponades a la platja de Veracruz, quan l'oceà inunda la pantalla tot seguint Cleo. Atenció al pròleg i l'epíleg de 'Ro-

ma'. Per cert, Roma és una paraula que si es llegeix al revés és també el film.

El fons. L'amor, correspost o no, diu que tot camí porta a Roma.

La imatge. Cleo abraçada als nens que acaba de salvar de les ones.

La frase. 'Yo no quería que mi hija naciera' somica una Cleo catatònica. És el poder terapèutic de la paraula en veu alta.

La recomanació. De visionat pacient, d'un humanisme pacient, per a espectadors gens impacients.

Roma

Director:
Alfonso Cuarón.

Intèrprets:
Yalitza Aparicio,
Marina de Távira, Diego Cortina, Carlos Peralta, Marco Graf, Daniela Demesa. Mèxic-EUA, 2018. 135'.
Funatic Lleida.